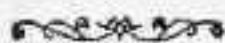

ἔθιμα. Ὁ ἐν αὐτῷ δὲ πλεῖστον πῶν ἦν ὁ Πρόμαχος, ὃς προσελθὼν μέχρ' ἑοῶν τεσσάρων, καὶ λαβὼν τὸ νικητήριον, γέφανον ταλάντου, ἡμέρας τρεῖς ἐπέζησαν. Ἐκ δὲ τῶν ἄλλων, τεσσαράκοντα καὶ εἰς ἐπίθانون πίνοντες, ἰοχυροῦ ἐκ ἐκ τῆς μέθης κρύους ἐπιγενομένου.

ΟΙ ΔΥΟ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΑΙ

Συνέχεια.

— Ἀ! πόσον εἶμαι μικρός!... πόσον εἶμαι παιδίον!... Ἐργηγορῶν βλέπω ὄνειρα.... Αἱ! τί κάθημαι.... Ἐμπρός!... Τὸ ἔργον δέον νὰ συντελεσθῇ. Ἀς ἀφήσω κατὰ μέρος τὰς μωρίας....

Καὶ ταῦτα εἰπὼν ὁ νέος ἔκυψεν ὅπως ἀναλάβῃ τὴν μάχαιραν, ἥτις ἐν τῇ παραφορᾷ του, εἶχεν ἐξολισθήσῃ, ἀνεπισημῶς, τῶν χειρῶν του.

Μεθ' ὅλην ὁμῶς τὴν ἀπόφασίν του, ἔστη ἐκ νέου, κρατῶν τὴν μάχαιραν ἐν τῇ χειρὶ καὶ ἀποθαυμάζων τὴν νεάνιδά.

Τὸ ἀληθές εἶναι, ὅτι εἶχεν ἀδικον νομίζων τὰς εἰκόνας ἀνεπιτυχεῖς.

Ἦγειρεν ἐκ νέου τὴν χεῖρα, ἀλλὰ, πρὶν ἢ προφθάσῃ νὰ κατενέγκῃ τὸ κτύπημα, κρότος ἐλαφρὸς ἠκούσθη ἐν τῇ θύρᾳ τοῦ σπουδαστηρίου του.

Προσπαθῆσας νὰ δώσῃ ὅσην ἡδύνατο ἡρεμίαν εἰς τὸ πρόσωπόν του, διορθώσας τὴν κόμην, τακτοποιήσας τὸ ἐνδυμά του, ἔσπευσε νὰ νοήσῃ τὴν θύραν.

Ὁ κρούσας αὐτὴν ἦτο ὁ Ἀχμέτ, ὅστις καὶ εἰσῆλθε περίλυπος καὶ κατηφής.

— Καλῶς ἦλθες, ἀδελφέ, εἶπεν αὐτῷ ὁ Πέτρος μειδῶν. Οὐδέποτε ἡδύνασο νὰ με ἐπισκεφθῇς εἰς καταλληλοτέραν ὥραν.

Ὁ Ἀχμέτ ἐμειδίασεν ἐπίσης θλιβερῶς, ἀλλὰ μόλις ἀνῆγειρε τὸ βλέμμα καὶ ἐν ᾧ! θαυμασμοῦ ἐξῆλθε τῶν χειρῶν του.

Τόσον ἡ εἰκὼν, ἣν εἶχε πρὸ αὐτοῦ, ἦτο ὁμοία καὶ ἀκριβής.

— Ἀλλὰ τί ἔχεις, Ἀχμέτ; ἐξηκολούθησεν ὁ Πέτρος. Διατί τόσον σόνοφος;

Ὁ Τοῦρκος περιωρίσθη μένον νάναστενάξῃ.

Ἐάν θλίψῃς τις βαρύνῃ τὸ στήθος σου, ἐάν δυστυχία σὲ ἐπαπειλῇ, εὐλογητός ὁ Θεός, ἔλθε, ρίφθητι εἰς τὸ στήθος τοῦτο τὸ ἀδελφικόν, ἐναγκαλισθητί με καὶ θάκουσθης τοὺς στεναγμοὺς αὐτοῦ, θὰ τὸ αἰσθανθῇς ταρσασόμενον ὡσπύτως ὑπὸ κλύδωνος, ὑπὸ θυέλλης παθῶν ἀνιάτων.

— ὦ Πέτρε μου! ἐψέγυρισεν ὁ ἀγαθὸς Μουσουλμάνος. ὦ Πέτρε μου, ὦ ἀδελφέ μου!...

— Ἀχμέτ!... Τί ἔχεις Ἀχμέτ!... Ἀπὸ πότε τὰ χεῖρά σου ἀδελφοῦ μου ἐκλεί-

σθησαν καὶ σιωπῶσιν αὐτῶ πρὸ τοῦ Πέτρου;

Ὁ Ἀχμέτ ἔκυψε τὴν κεφαλὴν, ἐνῷ δάκρυ ἐκυλίσθη ἐπὶ τῆς παρειᾶς του.

— Λοιπὸν τόπον μέγα καὶ φοβερὸν εἶναι τὸ μυστικόν, ὅπερ θὰ μοι εἴπῃς, ὥστε τοσαύτην ὥραν σιωπᾷς, νομίζων ὅτι ἡ ἀδελφική μου καρδιά εἶναι τόσον μικρά, ὥστε νὰ μὴ ἔχῃ τὴν δύναμιν νὰ τὸ περιλάβῃ.... Σιωπᾷς ἀκόμη;

— ὦ Πέτρε μου, ὦ ἀδελφέ μου! ἀνέκραξεν ὁ Ἀχμέτ, ριπτόμενος εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ Πέτρου καὶ κρύπτων τὸ πρόσωπόν του εἰς τὸ στήθος του. Ἡ ἀδελφή μου, ἡ Χαληλὴ ἀποθνήσκει!....

— Τί λέγεις;... Ἐκανάλαβέ το πάλιν!... ὦ Θεέ μου! ὦ Πλάστα μου!... ἀνέκραξεν ἔκφρων ὁ Πέτρος καὶ κατέπεσεν ὡς ἀναίσθητος ἐπὶ τινος ἑδρας.

— Προφῆτα, βοήθει με! ἐφώνησεν ὁ Ἀχμέτ κάτωχρος γενόμενος. Δὲν ἀρκεῖ ἡ μία δυστυχία, μοι δίδεις καὶ ἄλλην. Πέτρε μου, ἐξηκολούθησε προσπαθῶν νὰ βοηθήσῃ τὸν νέον, Πέτρε μου, ἴσως δὲν ἐξεφράσθη καλῶς.... ἴσως εἶναι ψεῦδος! ὦ! εἶναι ψεῦδος!... Ἡ ἀδελφή μου εἶναι καλὰ, δὲν ἔχει τίποτε.

Ἰδὼν δὲ τὸν Πέτρον συνερχόμενον ἐκ τοῦ ἀπελπισμοῦ του:

— Ἀπὸ τινος χρόνου, προσέθηκε, πάσχει, φθίνει, ἔγεινεν ὡχρὰ, μαραινέται... Ἀγνωστος νόσος ὑποσκάπτει τὰς ὠραίαις τῆς παρειᾶς. Ἀλλὰ σήμερον ἔμαθον τὴν ἀσθένειάν σου, σήμερον μοι ὁμίλησε περὶ σοῦ, σήμερον με ἠρώτησε τί γίνεσαι... θὰ με συνδράμῃς, ἀδελφέ μου, νὰ τὴν σώσωμεν, νὰ τὴν θεραπεύσωμεν; Δὲν εἶναι ἀληθές ὅτι θὰ με συνδράμῃς;

Τοῦ Πέτρου ἡ κεφαλὴ κατέπεσεν ἐκ νέου ἐπὶ τοῦ στήθεος σύννου καὶ σκυθρωπῇ. Ἐδύλεπεν ὅτι ἡ θεραπεία τῆς νέας καθίστατο δύσκολος, ἀφοῦ ὁ μόνος ὑπάρχων τρόπος αὐτῆς ἦτο σχεδὸν ἀδύνατος.

— θὰ σὲ συνδράμω, Ἀχμέτ, θὰ σὲ βοηθήσω, ἀδελφέ. Καὶ εἶναι λόγος αὐτός, τὸν ὁποῖόν μοι λέγεις;

— θὰ με βοηθήσῃς, Πέτρε, τὸ ἠξέωρω, ἀλλὰ δὲν δύναμαι νὰ εὗρω πῶς. Γνωρίζεις ὅτι δύσκολα ἀπαιτᾷ ἡ ἀδελφή μου;....

— Περὶ τούτου ἀκριβῶς συλλογίζομαι....

— Ἠξεύρεις ὅτι τὸ μόνον μέσον τῆς θεραπείας εἶναι σὺ καὶ ὅτι ἡ συχνὴ παρ' αὐτῇ παρουσία σου δύναται μόνον νὰ τῇ ἀποδώσῃ τὴν ὑγίαν;

(Ἐπταὶ συνέχεια).

ΔΑΜΗΦΩΝ ΕΝΓΕΛΛΗΣ.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Κατὰ τοὺς ἐνέα πρώτους μῆνας τοῦ 1878 ἡ κίνησις τῶν ἐπιβατῶν ἐν ταῖς καφόροις σιδηροδρομικοῖς σταθμοῖς τῶν Παρισίων ἀνῆλθεν εἰς 37.467,799 άτομα. Κατὰ τὴν Ἐκθεσὶν τοῦ 1867 ἡ κίνησις αὕτη δὲν ἐφθασε τὸν ἀριθμὸν τῶν 13 ἑκατομμυρίων ἀτόμων.

ΒΑΡΥΤΙΜΟΝ ΦΙΛΗΜΑ.

Ἐν τινι εὐεργετικῇ ἀγορᾷ τῶν Παρισίων ἀνετέθη τῇ πριγκηπέσσῃ Μέτερνιχ, ἡ πώλησις ἀνθέων. Ἐν ᾧ τὸ πλῆθος, μεμαγευμένον ὑπὸ τῆς καλλονῆς καὶ τῆς κομψοτάτης αὐτῆς στολῆς, διακρινομένης μάλιστα διὰ τινος χαριεστάτου πύλου, ἀριστουργήματος τῆς Mme Dufourmantelle, ἐβρίσταντο εἰς τὸν δίσκον αὐτῆς τὸ χρυσίον ἀφειδῶς, ὥσπερ τις ἀριστοκράτης ἐφάνη ὅπως ἀπαυθὲς ἐνώπιον τῆς εὐγενοῦς κυρίας.

— Θέλετε κανέν ρόδον; ἠρώτησεν ἡ πριγκηπέσσα. — Ὅχι, Κυρία, θέλω ἐν φίλημα καὶ δίδω ὅ,τι θέλετε. Οἱ παρестῶτες ἐξεπλάγησαν μεγάλως. Αἱ κυρίαι ἠρυθρίασαν ὡς καὶ ἡ πριγκηπέσσα, ἀλλὰ πρὸς στιγμὴν συνελθοῦσα δὲ καὶ μειδῶσα πάντοτε εὐμενῶς.

— Θέλετε ἐν φίλημα, ἀπήντησεν; ἀλλὰ τί θὰ δώσητε ἀντ' αὐτοῦ εἰς τοὺς πτωχοὺς; — 100,000 φράγκων! — «Δέχομαι», ἀπήντησεν ἡγεμονίς, καὶ ἡ θυσία ἐγένετο! Τὸ φίλημα ἐδόθη ἡχηρότατον ἐν μέσῃ τῇ Ἀγορᾷ ἀλλὰ καὶ τὰ ἑκατοντακισχίλια φράγκα εἰσῆλθον συγχρόνως εἰς τὸ ταμεῖον τῶν πτωχῶν.

Ἡ ἐν Παρισίοις Παγκόσμιος Ἐκθεσις ἀνοιχθεῖσα τὴν 1 μαΐου ἐκλείσθη τὴν 10 νοεμβρίου, διήρκεσεν ἐπομένως 493 ἡμέρας. Κατὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα εἰσπραχθήσαν, κατὰ τὸ Στατιστικὸν Δελτίον τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τῆς Γαλλίας, ἐν ὅλῳ 12,623,847 φράγκα. Περιλαμβανομένης δὲ καὶ τῆς ἡμέρας τῆς τελετῆς τῆς ἐνάρξεως τῆς Ἐκθέσεως, τῶν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐθνικῆς ἐορτῆς εἰσελθόντων, τῶν ἐργατικῶν ἀντιπροσώπων καὶ τῶν δι' εἰσιτηρίων ὑπηρεσίας εἰσερχομένων, εἰσῆλθον ἐν τῇ Ἐκθεσὶ κατ' ὅλην τὴν διάρκειαν αὐτῆς 16,159,749 άτομα. Ἡ μεγαλύτερα συρροὴ ἐγένετο κατὰ τὸν μῆνα Σεπτέμβριον ὅτε εἰσπραχθήσαν 2.720,595 φράγκα, καὶ ἡ μικροτέρα τὸν μῆνα μάρτιον, εἰσπραχθέντων 1,278,800 φράγκων.

Κατὰ τὴν Ἐκθεσιν τοῦ 1867 εἰσπραχθῆσαν ἐξ εἰσιτηρίων 8,407,209 φράγκα, ἤτοι κατὰ 4,216,638 ὀλίγω-
τερὰ.

Κατὰ τὸ ἀπὸ 1 μαΐου μέχρι νοεμβρίου χρονικὸν διάστημα, ἀφίχθησαν ἐν Παρίσι 248,622 ἀλλοδαποὶ μεταξὺ τῶν ὁποίων

Ἀγγλοὶ	64,044
Βέλγαι	21,419
Γερμανοὶ	23,521
Ἰταλοὶ	16,417
Ἀμερικανοὶ	44,550
Ἑλβετοὶ	13,284
Ἰσπανοὶ	40,234
Ἀυστριακοὶ	9,072

Ἀθλοῦ δυσμορφίας. — Εἰς Βρυξέλλας ἀφίκατο πρό τινων ἐβδομαδίων πλούσιος Ἀμερικανὸς, ὅστις ἀπάντων ἐφειλκύσατο τὴν προσοχὴν διὰ τῆς τερατώδους δυσμορφίας του. Προσκληθεὶς ὑπὸ τοῦ ἀμερικανοῦ προξένου εἰς ἐσπερινὴν συναναστραφὴν, διηγήθη τὸ ἐξῆς ἀνέκδοτον. Ἐν ᾧ κατώκει ἐν Νεβάδα τῆς τῆς νέας Γερσίας καὶ ἐσκώπτετο ἀναφανδὸν ἐπὶ τῇ δυσειδεῖα του, ἐβουλεύθη νὰ θεβαιωθῇ, ἂν ὑπῆρχεν ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ ἕτερος ἀδικηθεὶς ὑπὸ τῆς φύσεως περισσότερον ἢ αὐτός. Ἐκῆρυξε λοιπὸν διὰ τῶν ἐφημερίδων διαγωνισμὸν τῶν ἀσχημῶν καὶ ὑπέσχετο ἑπαθλὸν 1000 τάλληρα εἰς τὸν δυσειδέστατον. Κατὰ τὴν ρητὴν ἡμέραν προσήλθον ἐνώπιον τῶν ἐλληνοδικῶν περὶ τοὺς ἐξήκοντα, ἀλλὰ

μετὰ αὐστηρὰν δοκιμασίαν ὁ πρόεδρος ἀπέσειμα τὸ ἑπαθλὸν πρὸς τὸν ἀθλοθέτην.

ΟΠΟΙΟΣ Ο ΠΟΙΗΤΗΣ

Εἶν' ὁ ποιητὴς τὸ ἄνθος πανταχοῦ τὰ μὲν χέον' ἕκρος τερπνὸς ἢ δρόσος· ἡ μαρμαίρουσα σταγὼν· εἶν' ὁ κελαρόζων ῥόαξ καὶ ὁ ζέφυρος ὁ πνέων· ἡ μαρμαρυγὴ τοῦ πόντου καὶ τοῦ φλοιοῦ τοῦ

[ἀγών.

Εἶν' ὁ φάρος νυαγοδότης· ὁδηγὸς ἀστὴρ ὁδῶν· ἡ ἐν τῇ νυκτὶ λυγρὴ συμπαθὴς φωτὸς ἀστὴρ· ἄστυλὸν τοῦ διαβάτου· ὁδὸς τοῦ ἐρημίτου· ἡ παυσίλυπος ἱστία καὶ παυσίλυπος κοιτίς.

Εἰς τοῦ ποιητοῦ τὰ στήθη ἡ ἀγάπη ἐμφωλεῖται καὶ τὸ ἔλκος, τὴν χάριν, ἡ φυγὴ τοῦ ἐκδολοῦ. Ἡ καρδία του τὴν φύσιν σύμπασαν διαρμηνεύει, καὶ τὸ ὄμμα του τὴν αἴγλην τοῦ Παντός διαλαλεῖ.

Δόξῃ εἶναι ἡ πατρίς του· καὶ ἀσπίς του, ἡ θρησκεία.

Μήτηρ, ἡ ἐλευθερία· καὶ πατὴρ ὁ οὐρανός· Ἄλλ' ἐνῷ τὸ πᾶν εὐρύνει ἡ εὐρεῖα του καρδία, εἰς τὸ Γολγοθᾶ... νὰ θνήσκῃ προωρισθὴ ἀλγεινῶς.

ΕΥΓ. ΔΑΝΤΣ.

ΛΥΣΕΙΣ ΑΙΝΙΓΜΑΤΩΝ

ΑΙΝΙΓΜΑ ΙΘ'.

ΠΥΞ—ΝΥΞ—ΠΥΞ

Ἐλυσαν αὐτὸ πρῶτος ὁ κύριος
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΓΙΟΥΡΔΗΣ

ὅστις καὶ παρακαλεῖται νὰ προσέλθῃ νὰ λάβῃ τὸ γέρας.

Κατόπιν δὲ αἱ κυρίαι Ἑλένη Κολποδί-
νου, Μαρίας Ν. Δαμασκηνοῦ καὶ Νίτσα Κωνσταντίνου· οἱ κκ. Δημ. Καλογερόπου-
λος, Ι. Τέταλης, Γρηγ. Σταματελόπου-
λος, Δ. Α. Βερενίκης, Ἐμ. Γ. Σα... κλ.

ΑΙΝΙΓΜΑ Ε'

Σαφύτατος διδάσκαλος τοῦ κόσμου ἐγὼ ὑπῆρξα·
ἐδίδαξα, ἐμάχησα, τὰ πνεύματα ἀνῆψα,
τὴν ἀγνωστον ἀλήθειαν ἀνέπτυξα πρεπόντως,
ἂν καὶ ἐδέχθην θλιβερὰς ἀνταμειβὰς ἀφθόνως.
Θρησκείας λάτρη· ἀκριβὴς· μὲ ἄγρυπνον τὸ ὄμμα
τὸ ὄνομά μου σφραγίσαι ἐκ στόματος· εἰς στόμα.
τὴν κεφαλὴν μου τόλμησον ἡδὴ νὰ ἀποκόψῃς
καὶ τόνου θέσιν ἄλλαξον ἂν θέλῃς νὰ μένωι ὡς.
Καὶ ὁ ποιμὴν ὁ ἀστυχὴς ὁπότεν εἰς λαμῶνας
ἴδῃ τὸν χόρτον ἀφθονὸν καὶ κακηκῶς καθήτης·
εὐθὺς ἐμὲ εἰς χεῖράς του μέσας εἰς τοὺς θαμνῶνας
ἀναλαμβάνει εὐθυμῶς, πρὶν ἡ αἰγὴ ἀρχίσῃ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Α. ΒΕΡΕΝΙΚΗΣ.

Εἰς τὸν πρῶτον λόγην ἐκ τῶν συν-
δρομητῶν τοῦ ἀνωτέρου αἰνίγματος δί-
δεται ὡραία κεχρωματισμένη εἰκὼν
παριστάνουσα τὰς τρεῖς χάριτας.

Ὁ «Παρθενὼν» ἀγγέλλει πᾶν βι-
βλίον οὐτινος ἀντίτυπον ἤθελε στα-
λῇ ἀσφαλῶς πρὸς τὴν Διεύθυνσιν.

Εἰς πάντα νέον ἐγγραφόμενον συνδρομητὴν **π ρ ο π λ η ρ ὶ ο ν τ α** τὴν ἐτησίαν ἢ
ἐξαμηνιαίαν συνδρομὴν προσφέρεται ΔΩΡΕΑΝ τὸ ὡραῖον μυθιστόρημα τοῦ δια-
σήμου γάλλου μυθιστοριογράφου **MERY «Ο ΑΝΤΑΓΩΝΑΣ ΣΕΝΤΕΡΟΣ»**
ὡραῖος τόμος ἐκ 300 σχεδὸν σελίδων τιμώμενος ἀντὶ δραχ. 5.

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ «Παρθενῶνος» ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν
Πειραιῶς καὶ Γερανίου ἀριθ. 30.

ΕΝ ΣΥΡῶ παρὰ τῷ κυρίῳ Δ. Ἀθηναίω.
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ » » κυρίῳ Σπ. Πρινάρῃ
ΕΝ ΝΑΥΠΛΙῶ » » κυρίῳ Παύλῳ Ἰατρῷ
ΕΝ ΧΑΛΚΙΔΙ » » κυρίῳ Γ. Ν. Φιλαρέτῳ
ΕΝ ΘΗΒΑΙΣ παρὰ τῷ γραφείῳ τῆς Σφειγγός.
ΕΝ ΙΘΑΚῇ παρὰ τῷ κυρίῳ Κ. Ν. Παυλάτῳ.

ΕΝ ΚΕΡΚΙΡΑ » τῷ κ. Π. Ἀποστολοπούλῳ
ΕΝ ΖΑΚΥΝΘῶ παρὰ τῷ κ. Σ. Τσακασιάνῳ.
ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ παρὰ τῷ κ. Ὁ-
δυσσεῖ Παναγοπούλῳ.
ΕΝ ΒΡΑΙΛΑ, παρὰ τῷ Κυρίῳ Κλεάνθῳ Πα-
πάζογλῃ.